

Problém v parku

Hunter sa zhlboka nadýchol. „Ja také slová nehovorím.“

Diana Evelyn Nielsonová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral v USA.

Hunter behal so svojimi kamarátmi po parku. Keď zacítil, ako sa okolo neho preháňa vietor, usmial sa. Mal pocit, že je veľmi rýchly a akoby azda lietal!

Kyle sa prvý chytil plotu. „Vyhral som!“ zakričal.

Hunter sa chytil plotu krátko po ňom. „To nie je fér! Ty si začal skôr.“

„No a,“ povedal Miguel. „Kto bude prvý pri strome?“

Hunter sa znova rozbehol. Tentokrát chytil strom ako prvý. Ale Miguel bol hneď za ním.

„Vyhral som!“ povedal Miguel.

„Nie, Hunter vyhral,“ povedala Piper.

„No a,“ povedal Kyle.

Miguel si založil ruky. Potom povedal neslušné slovo.

Ostatné deti sa smiali. Miguel to slovo povedal zas, a deti sa smiali ešte viac.

Hunterovi z toho bolo smutno. Vedel, že nie je správne hovoriť takéto slová. Ale nechcel, aby sa mu deti vysmievali. Nepovedal nič.

Piper povedala ďalšie neslušné slovo. Kyle hneď nato ďalšie.

„A teraz ty, Hunter,“ povedal Kyle.

„No poďme,“ povedal Miguel. „Povedz ďalšiu nadávku.“

Hunter sa zhlboka nadýchol. „Ja také slová nehovorím.“

„Ale veď jedno ti nezaškodí,“ povedal Kyle.

„Ale ja nechcem,“ povedal Hunter.

„Snáď sa bojíš?“ smial sa Miguel.

Hunter sa začervenal. „Idem sa hrať niekam inam.“

Ostatné deti sa naďalej smiali a hovorili neslušné slová. Hunter chcel odísť preč. Už ho nič v parku nebavilo. „Tak zatiaľ,“ zamrmlal.

Hunter si dal ruky do vreciek a pomaly prešiel okolo všetkých ostatných detí. Už nemal pocit, že je rýchly alebo akoby azda lietal. Niečo ho fažilo.

Zbadal, ako mama a ocko sedia na lavičke. Ocko odložil knihu. „Je všetko v poriadku?“

Hunter pokrčil plecami. „Začali hovoriť neslušné slová. Ale ja som ich hovoriť nechcel, tak som odišiel.“

Mama sa pousmiala. „To je od teba statočné.“

„Sme na teba hrdí,“ povedal ocko. „Je fažké robiť

dobré rozhodnutia, keď ich ľudia okolo nás nerobia.“

Hunter si povzdychol. Bol rád, že sa správne rozhodol, ale ešte vždy mal zlý pocit.

„Chceš ísť domov?“ spýtala sa mama.

Hunter sa zamyslel. „Ešte nie,“ povedal. Zbadal ďalšie deti, ktoré sa hrali na detskej lanovej dráhe. „Idem tam.“

Keď tam Hunter prišiel, jeden chlapec mu zamával. „Čauko, ja som David.“

„Ja som Hunter. Môžem si s tebou zaskákať?“

„Jasnačka!“

Hunter sa spustil na dráhe a cítil, ako sa okolo neho preháňa vietor. Keď sa hral s Davidom a ďalšími deťmi, znova mal pocit, že je rýchly a akoby azda lietal. Urobil to, čo bolo správne, hoci to nebolo ľahké. Bol rád, že sa dobre rozhodol. ●

Ak sa chceš o správnych rozhodnutiach naučiť viac, prečítaj si
Moje štandardy evanjelia na zadnej strane *Príručky pre deti*.